

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İLK GÖSTERİM ALTIN KOZA'DA
BİR ZAMANLAR
ANADOLU'DA

HAYDEN CHRISTENSEN THANDIE NEWTON JOHN LEGUIZAMO

KIYAMET GECESİ

VANISHING ON 7TH STREET

KARANLIKTAN KORK

DÜNYA SONA ERİYOR

Şimdi
DVD ve VCD'de

ADANA - ANTALYA

FİLM HATTI

TÜRK SİNEMASININ FESTİVAL TAKVİMİ, YENİ SİNEMA MEVSİMİNE PARALEL OLARAK EN HAREKETLİ DÖNEMİNE girmiş durumda... Önce 17-25 Eylül tarihleri arasında gerçekleştirilecek 18. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali, sonra da 8-14 Ekim tarihleri arasında düzenlenecek 48. Uluslararası Antalya Altın Portakal Film Festivali kapsamında toplam 27 yerli yapım yarışacak...

Adana'da 14, Antalya'da 13 film izleyici karşısına çıkacak... Bu 27 filmin Adana'da yarışan iki film dışında kalan 24'ü ilk kez seyirci karşısına çıkacak yepyeni filmler... Bu 27 filmin 19'uysa 'ilk film'.

Doğrusu her iki festivalin de tarihinde çok sık rastlanan bir durum değil bu 'ilk film' oranı... Son 10 yılda giderek artan 'ilk film' oranı, öncelikle gerçekten de sevindirici ve umut verici. Ancak yıl sonlarında önümüzde duran 'ilk film' sayılarıyla, 'ikinci film' sayıları arasındaki derin boşluk da düşündürücü ve ayrı bir yazı konusu!

Bu yıl 18.'si yapılan Adana Altın Koza Film Festivali'nin Ulusal Uzun Metraj Film Yarışması'nda yarışan filmleri şöyle sıralanıyor: "Aşk Ve Devrim" (F. Serkan Acar), "Beni Sev" (Ali Özgentürk), "Celal Tan Ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikayesi" (Onur Ünlü), "Eylül" (Cemil Ağacıkoğlu), "Gelecek Uzun Sürer" (Özcan Alper), "Kadife / Büyük Ana" (Erdoğan Kar), "Kaybedenler Kulübü" (Tolga Örnek), "Mar" (Caner Erzincan), "Memleket Meselesi" (İsa Yıldız, Murat Onbul), "Saklı Hayatlar" (A. Haluk Ünal), "Simurg" (Ruhi Karadağ), "Türk Pasaportu" (Burak Cem Arıel), "Vücut" (Mustafa Nuri) ve "Yurt"

(Muzaffer Özdemir)...

Bu 14 film içinde merakla beklenen iki film var... "Sonbahar" ile gönülleri fetheden Özcan Alper'in "Gelecek Uzun Sürer"de aynı başarıyı ne ölçüde gösterip göstermediği Türk sinemasıyla ilgilenen herkesin merak konusu... Absürt anlayışını çektiği dramatik filmlerin içine yerleştirmeyi seven Onur Ünlü'nün "Celal Tan Ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikayesi"ni ise merak etmemek mümkün değil... Türk sinemasının ustalarından Ali Özgentürk'ün son filmi "Beni Sev" in yanı sıra vizyonda da belli çevrelerce ilgi görmüş "Kaybedenler Kulübü", "Saklı Hayatlar" ve "Memleket Meselesi" filmleri de yarışmaya dahil filmler... 'İlk film'ler içinde de en merakla beklenenlerse, reklam sektöründen gelen Mustafa Nuri'nin Montreal'de de yarışan filmi "Vücut", yine dünya prömiyerini Montreal'de yapan Cemil Ağacıkoğlu'nun ilk filmi "Eylül" ve Nuri Bilge Ceylan'ın "Uzak" ve "Mayıs Sıkıntısı" filmlerinden tanıdığımız oyuncu Muzaffer Özdemir'in yönetmen koltuğunda olduğu "Yurt" adlı filmi sanırsınız... Açıkçası diğer filmler neredeyse kapalı birer kutu gibiler...

Sonuçta 17-25 Eylül tarihleri arasında bütün bu filmler izleyicileriyle buluşacak ve 24 Eylül akşamı ihtişamlı bir törenle de ödülleri sahiplerini bulacak...

Her iki festivalin de medya sponsorları arasında yer alan 'Türkiye'nin En İyi Online Sinema Dergisi' Arka Pencere, bu hafta sayfalarında Adana Altın Koza Film Festivali'yle ilgili geniş bir dosyaya yer açıyor... Antalya Altın Portakal Film Festivali haftasında da benzer bir dosyayla karşınıзда olacağız. [\[1\]](http://www.arkapencere.com)

GİZLİ TEŞKİLAT

(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU: BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com KEMAL EKİN AYSEL kemalayse@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemozer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com

GÖRSEL YÖNETMEN: BİLGEHAN ARAS **LOGO TASARIM:** ERKUT TERLİKSİZ **HTML UYGULAMA:** BAŞAR UÇUR

KATKIDA BULUNANLAR: TUNCA ARSLAN, OKAN ARPAÇ, ÇAĞDAŞ GÜNERBÜYÜK, NİL KURAL, JANET BARIŞ

REKLAM İLETİŞİM: EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

www.arkapencere.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

Kovboyar Ve Uzaylılar (Cowboys & Aliens);
Goethe'nin İlk Aşkı (Goethe!); Çılgın Çocuklar 4
(Spy Kids: All The Time In The World); Karadedeler Olayı.

15 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları.

16 TRENDEKİ YABANCI

İşin uzmanlarınca spagetti western türünün son örneği olarak
kabul edilen 1977 tarihli "Mannaja"ya bir göz atalım...

18 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Amerikan bağımsızların ustası Jim Jarmusch, üç kahramanı aracılığıyla
'varoluş'u sorguluyor bu başyapıtıyla: İçerdekiler (Down By Law).

20 ÖLÜM KARARI

18. Adana Altın Koza Film Festivali başlarken, festivalden
kaçırılmaması gereken 11 filmi belirledik bu seçkide.

24 AİLE OYUNU

Açık Çek (Hall Pass); Kadın İsterse (Potiche); Kimliksiz (Unknown).

30 SAPIK

Altın Portakal'da "Geç Gelen Ödüller";
İstanbul Bienali'nde "Duble Davut"; Altın Koza'da Derviş Zaim;
The Woman In Black; Altın Portakal'da "Tehlikeli İlişkiler".

KOVBOYLAR VE UZAYLILAR

ORJİNAL ADI Cowboys & Aliens

YÖNETMEN Jon Favreau

OYUNCULAR Daniel Craig,

Harrison Ford, Olivia Wilde,

Sam Rockwell, Paul Dano,

Adam Beach, Noah Ringer,

Abigail Spencer, Buc Taylor

YAPIM 2011 ABD-Hindistan

SÜRE 118 dk.

DAĞITIM UIP

Kağıt üstünde şık duran çizgilerin Jon Favreau yönetiminde aynı şıklıkta perdeye aktarıldığını söylemek güç. Filmin tek yaptığı hem westernin hem bilimkurgunun en bayat klişelerini aynı filme toplamak.

WESTERN VE BİLİMKURGU: GEÇMİŞ VE GELECEK... SİNEMANIN TARİHİ kadar eski, şaşıla günleri artık mazide kalmış bu iki janr, doğaları gereği nadiren aynı filmde halvet olabilmişlerdir. Sadece zaman olarak değil, ideolojik olarak da sıklıkla çatışmak durumundadırlar: Western genellikle maziye romantik bir nostaljiyle anar, kahramanlığı kutsar, çoğunlukla muhafazakardır! Bilimkurgu ise genellikle geleceğin gebe olduğu belirsizliğe kaygıyla bakar, teknolojinin nimetleri kadar tehlikelerine de işaret eder, yine de çoğunlukla ilericidir. Gelgelelim, iki türü bir araya getirmeyi deneyen az da olsa filmler vardır. "Batı Dünyası" (Westworld) ve "Geleceğe Dönüş 3" (Back To The Future Part 3) gibi başarılı, "Haberci" (The Postman) ve "Vahşi Vahşi Batı" (Wild Wild West) gibi pek de saygıyla anılmayan örnekler akla gelebilir hemen. Zordur bu iki türü harmanlamak. Dediğimiz gibi, doğaları gereği birbirlerini 'iterler'.

Fakat iki türün de çarpıcı bir ortak noktaları vardır: Amerikan hegemonyası... İki janr da büyük ölçüde Amerikan sinemasının at koşturduğu uçsuz bucaksız arazilere yayılmıştır. Her ikisinin de birtakım kaideleri, trükleri, klişelerinden bahsedebiliyorsak, doğruya doğru, bunların isim babası Amerikan sinemasıdır. Anlayacağınız, western Amerika'nın geçmişine, bilimkurgu ise geleceğine yapılan bir yolculuktur bir bakıma.

"Kovboyar Ve Uzaylılar", hem western hem de bilimkurgunun koyu hayranları dışında, muhtemelen daha isminden başlayarak, pek çok sinemasevere 'umutsuz vaka' gibi görünecektir. İlginçtir, "Kovboyar Ve Uzaylılar" uzun süre Hollywood'da film projesi olarak elden ele dolaşmış, kimselerden yüz bulamamış. Kaderin cilvesine bakın ki, kıymete binmesi için önce çizgi roman olarak vücut bulması gerekiyormuş. Çizgi roman olarak yayımlandıktan sonra nihayet özgün bir proje olarak rüştünü ispat edebilmiş ve Universal ve DreamWorks'ün acar yöneticilerinin dikkatini celbedebilmiş. Gelgelelim, kağıt üstünde şık duran çizgilerinin Jon Favreau yönetiminde

aynı şıklıkta perdeye aktarıldığını söylemek güç. Filmin tek yaptığı hem westernin hem bilimkurgunun en bayat klişelerini aynı filme toplamak, bunlar üzerinden de izleyicisine hayli naif mesajlar vermek.

1873'te Arizona'nın çorak topraklarında, Vahşi Batı'dayız. Çöl sıcağının altında yaralı uyanan Jake Lonergan (Craig) ne ismini ne de ne iş yaptığını hatırlamaktadır. Kolunda nereden geldiği belli olmayan ve bir türlü çıkaramadığı tuhaf bir metal bileklik vardır. En yakın kasabaya kendisini bu halde zor atar. Bir dizi olay sonunda yolu acımasız emekli Albay Woodrow Dolarhyde (Ford) ve kasabanın güzel kadınlarından Ella'yla (Wilde) kesişir. Bu sırada kasaba dünyayı sömürmeye gelmiş uzaylıların saldırısına uğrar. Kasabalıların çoğu çevik uzay gemilerince kaçırılmaktadır. Kaçırılanların arasında Albay Dolarhyde'in zibidi oğlu Percy (Dano) de vardır. Jake ile Albay güçlerini ve adamlarını birleştirip namlularını da altın peşindeki uzaylıların gemilerine doğrulturlar.

Doğrusu, sinema izleyicilerinin genel yaş ortalamasının iyiden iyiye düşmüş olması Hollywood'un bu büyük bütçeli prodüksiyonlarını özellikle aklı başında yetişkinler için çekilmez kılıyor. Zekayı, özgünlüğü, yaratıcılığı tümüyle bu küçük kitlenin yaşıyla hizalayan bu anlayış, sinemada yenilikçi bir şeyler izlemek isteyenleri umursamıyor. "Kovboyar Ve Uzaylılar" temel belli başlı şeylerde (oyunculuk, prodüksiyon vs.) sınıfı geçse de, gelip klişelere takılıp kalıyor. Westernin 'kasabaya gelen yabancı' temasından 'zorba toprakağası'na dek türün pek çok trüğüne rastlıyorsunuz. İşin bilimkurgu cephesinde ise öykü iskeleti 'uzaylı işgali' ve 'uzaylılar tarafından kaçırılan insanlar' gibi klasik temalar üzerine inşa edilmiş. Vahşi Batı'nın altın arayıcılarına uzaylılar da eklenmiş burada. Filmin sonlarına doğru Jake ve Albay Dolarhyde, uzaylılara karşı verdikleri amansız mücadelede Kızılderililerin oklarına dahi ihtiyaç duyuyor. Böylece film, Amerika'nın kuruluş yıllarında birbirini gırtlaklamış, birinin diğerine ağır bir mezalim uyguladığı iki kültürü hayali bir

Daniel Craig bir süredir böyle yüz mimiklerine ihtiyaç duymayacağı rollerde boy göstererek kendisine büyük bir kötülük yaptığının farkında mıdır acaba?

düşman karşısında omuz omuza getiriyor. Sadece bu yönüyle bile ciddiye alınamayacak denli 'çocuksu' kalıyor "Kovboylar Ve Uzaylılar".

Daniel Craig bir süredir böyle mimiklerine ihtiyaç duymayacağı rollerde boy göstererek kendisine büyük bir kötülük yaptığının farkında mı? Olmayabilir ama Jake Lonergan sinemaseverler nezdinde Craig'in iticiliğini katmerlendirmek dışında pek bir işe yarayacak gibi durmuyor. Harrison Ford gibi ununu elemiş ipine asmış olsa eyvallah ama önünde uzun bir yol var ve ilk dönem filmlerinden biliyoruz ki Hollywood'un tetikçisi olmaktan başka daha bir dolu meziyeti var Daniel Craig'in.

Ford için söylenecek fazla bir şey yok; o bu filmler için yaratılmış zaten. Ya da şöyle söyleyelim, Albay Dolarhyde gibi karizma abidesi karakterleri cebinden hiç zorlanmadan çıkarıyor.

Yönetmen Jon Favreau son dönemde Hollywood'daki yapımcıların oyuncaklı projeleri elleri titremeden emanet ettikleri bir isim. "Iron Man" serisi bugün Hollywood'da her köşebaşında insanların birbirlerine gıptayla örnek gösterdiği bir neticeye ulaştı. Gelin görün ki, sinema demek yalnızca gişe demek değil. Favreau yönetmenliğinin gerektirdiği temel teknik işçiliğin altından rahatlıkla kalkıyor ama "Kovboylar Ve Uzaylılar" a katılabilecek entelektüel derinliği tedarik etmekten de hayli uzak bir isim. Westernin de, bilimkurgunun da ne kadar derin türler olduğundan habersiz gibi. [A](#)

👍 Sam Rockwell, yönetmenin doğaçlamaya izin veren reji tarzının keyfini pek çok yerde sahne çalarak fazlasıyla çıkarıyor.

👍 Sürprizi ele vermeden söylersek, Olivia Wilde'ın karakterinin filmdeki varlığı yapaylığın sınırlarını bir hayli zorluyor.

Adana Büyükşehir Belediyesi

Adana Metropolitan City Municipality

18[★]

ULUSLARARASI ADANA

ALTIN KOZA

FİLM FESTİVALİ 17 - 25 EYLÜL 2011 ADANA

18TH INTERNATIONAL GOLDEN BOLL FILM FESTIVAL 17 - 25 SEPTEMBER 2011 ADANA TURKEY

TURKISH
AIRLINES

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

ANA MEDYA SPONSORU

SABAH

a
HBR

İLETİŞİM SPONSORU

İHA

İHLAS HABER AJANSI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

GOETHE'NİN İLK AŞKI

ALMAN EDEBİYATININ USTALARINDAN JOHANN WOLFGANG VON GOETHE'NİN yazdığı "Genç Werther'in Acıları" (Die Leiden Des Jungen Werthers), konusu itibarıyla çok sinematografik bir roman. Ümitsiz aşk hikayelerinin sinemanın her döneminde ses getirdiği çok açık, genç Werther'in hikayesininse her ne kadar denenmiş olsa da yetkin bir biçimde tasarlanarak sinemaya aktarılmamış olması ilginç. Senarist-yönetmen Philipp Stölzl bu boşluk üzerinden yola çıkarak seyirciyi 2000'li yılların ilk düzlüğünden, 18. yüzyıl Almanya'sına götürüp bırakıyor.

Genç Goethe akli havada bir şair, kafiyeyle yazdıklarını toparlamaya çalışsa da, kendi hayatını toparlayamıyor. Babası ise onun bir hukukçu olması gerektiğini düşünüyor zira ona göre yazar olarak işe yaramaz bir adam. Yazdıklarını yolladığı yayınevinden olumsuz cevap aldıktan sonra kendinden ümidi kesen Goethe, babasına boyun eğip ve Frankfurt'a, hukuk eğitimine doğru yol alır. Burada yakın arkadaşı Jerusalem'le gittiği dansta Charlotte'la -ki film boyunca ona Lotte diye hitap edecektir- karşılaşır. Bu arada filmin kısmen kötü adamı diye nitelendirebileceğimiz adli müşavir Albert de Charlotte'la evlenmek niyetindedir. Albert nüfuzlu biri, Goethe gibi yazarlık var olmaya çalışan birinin aksine ayakları daha yere basan ve küçük bir yerde fazla beklentileri olmadan hayatı boyu yaşayabilecek bir adam. Charlotte da bu gerçeğin farkında ve bu yüzden Goethe'ye âşık olsa da onun için mücadele etmek yerine olayların akışına bırakıyor kendini...

"Goethe!", Türkçe adıyla "Goethe'nin İlk Aşkı", İngilizce adıyla "Young Goethe In Love", pastel renkleri ve dönemini masalsı bir biçimde anlatmasıyla dikkat çekiyor. Neredeyse kusursuz olan sanat yönetimi dönemin ruhunu kolaylıkla yakalamamızı sağlıyor. Filmin omurgası Charlotte ile Goethe'nin aşkı üzerine oturtulsa da Albert ile Goethe arasında zaman zaman dinen, zaman zaman da yükselen gerilim lokomotif işlevi üstleniyor. Genç Goethe'nin yaşadıkları filmi baştan sonra dramatikleştirirken, ara ara

hareketlendiren, güldüren unsurlar da mevcut.

Goethe'nin melankoli sendromuna yakalanıp ölmeyi tercih eden arkadaşı Jerusalem'in hikayesi kenarda duruyormuş gibi gözükse de, aslında aşkın ve ölümün birbirine ne denli yakın olduğunun altını çizmesi bakımından önemli. Goethe ise aynı melankoli sendromunu başka bir biçimde yaşayıp yazıya dönüştürüyor. Goethe, kendisini var eden 'şiir'den vazgeçip hayatın gerçekliğine dalıyor ama yazabilme yetisi yaşadığı acıdan sıyrılıp, özgürleşmesini de sağlıyor aynı zamanda. Romanda da "Bir kan damarı açmak istiyorum bana sonsuz özgürlüğü verecek" diye yazan Goethe, kendi kan damarını kelimeleriyle açıyor burada.

Başrol oyuncusu Alexander Fehling gayet iyi, zaten kimsenin oyunculuğu sırtmıyor. Charlotte rolünde Miriam Stein da yaşadığı ikilemleri, sıkıntı ve açmazları temkinli bir biçimde yansıtıyor. Albert rolündeki Moritz Bleibtreu ise özellikle Fatih Akın seyircisinin bildiği ve sevdiği bir oyuncu. Burada da başta kötü adammış gibi görünse de zamanla insani bir zaafa yenilerek, sadece aşkın adaletini arayan bir adama dönüşüyor ve filmi sırtlayan unsurlardan biri haline geliyor.

Goethe'nin kendi yaşadığı aşktan yola çıkarak yazdığı roman, Alman edebiyatı için başlı başına bir klasik. Yazıldığı dönemde okuyanları intihara sürüklemesiyle ünlenen "Genç Werther'in Acıları", üstten bakmayan, doğal ve akıcı bir biçimde aktarılmış perdeye ve sıklıkla insanın cehennemi kendi içerisinde taşıdığını anımsatıyor. Yine de romanın daha ağıdalı dilinin aksine filmde daha sade bir anlatım hakim. Film bittikten hemen sonra henüz okumadıysanız, "Genç Werther'in Acıları"nı bulup okumakta fayda var, perdede görünen uçsuz bucaksız doğa, şiir gibi kelimelere eşlik ederken romanını da yeniden hatırlanır kılıyor. [A]

Romanı anlatan bir dış ses olmaması, filmin gerçekliğini destekleyen unsurlar arasında öne çıkıyor.

Goethe'nin ünlü olduğunu anladığı sahnede gördüğü ilgi biraz abartılmış gibi.

ORİJİNAL ADI Goethe!

YÖNETMEN Philipp Stölzl

OYUNCULAR Alexander Fehling,

Miriam Stein, Moritz Bleibtreu,

Volker Bruch, Burghart Klaußner

YAPIM 2010 Almanya

SÜRE 100 dk.

DAĞITIM M3 (Kalinós)

Goethe'nin ünlü eseri "Genç Werther'in Acıları"na ilham veren olaylar silsilesini beyazperdeye taşıyan film, romanı okuma isteği uyandırıyor.

ÇILGIN ÇOCUKLAR 4

DÖRT BOYUTLU FİLM DE HAYIRLI OLSUN, MERAKLISINA. NEYSE Kİ, ÜÇÜNCÜ boyutta umduğunu bulamayan sinema endüstrisi dördüncüyü bir çocuk oyunu gibi algılamayı akıl etmiş. Elinize bir kart tutuşturulup parmakla ovalamak suretiyle koklamanızı isteyen "Çılgın Çocuklar 4"ün tek elle tutulur vaadi, bu koklama oyunu.

Üçüncü boyut, James Cameron'un "Avatar"ıyla geçen yıl bir salgın gibi sinemaya yayılmıştı. Aslında, tam da dünyaları kurtaran filmlerin konusundaki gibi, bu teknolojinin ev sineması karşısında sinema sektörünün kendisini kurtarma operasyonu olduğu kısa zamanda ortaya çıktı. Çünkü, "Avatar" yine bir nebzeydi ama izlediğimiz üç boyutlu filmlerin önemli bir çoğunluğu, en iyi ihtimalle, "İki boyut bu filmin nesine yetmiyordu" dedirtti; ağır gözlükler, baş ağrısı, karanlık görüntü, pahalı biletler cabası.

"Çılgın Çocuklar 4", Robert Rodriguez'in aynı isimle on yıldır sürdürdüğü casus çocuklarla dolu serisinin kokulu devam filmi. Adının ardından gelen 4D, koku kartlarının filme yeni bir boyut eklediği iddiasını simgeliyor. Boyutun işleyişi şu; koku kartındaki sekiz rakam, ekranda sırayla göründükçe, seyircinin parmağını kartın orasına sürüp konuyla ilgili kokuyu alması bekleniyor. Başarı oranının ise, en azından ilk gösterimde hiç parlak olmadığını belirtmek gerek, zira filmde sonra seyredenler birbirine "Siz kokuları birbirinden ayırabildiniz mi?" diye soruyordu.

Filmin konusunun zaman teması etrafında dönmesi de enteresan. Çünkü malum, fizikte dördüncü boyut, aslında zamandır, koku değil.

Rodriguez'in sekiz yıl aradan sonra çektiği dördüncü "Çılgın Çocuklar" filmi, mecburen başka iki çocuğu kahraman olarak seçiyor. İlk üç filmin sadık seyircisi de, o vakitler Antonio Banderas'ın çocuklarını oynayan Daryl Sabara ile Alexa Vega gibi büyümüş olmalı, ancak yine de meraklıları var ise, bu filme ikisinin de birer yetişkin olarak dönmelerine memnun olabilir.

Bu kez her şey iki çocuğun babaları ve üvey anneleri tarafından hiçbir şeyden haberdar

edilmeyip canlarının sıkılmasıyla başlıyor. Baba casus yakalamak üstüne bir televizyon programı yapan her şeyden habersiz saf bir adam, üvey anne ise başta kimliği gizli gerçek bir casus. Kötü adam Timekeeper ise, zamanı çalıp kah durdurarak, kah hızlandırarak herkesin hayatını mahvetmekle meşgul.

Filmin belki de tek güzel yanı Jessica Alba, ama çocuklar, özellikle abla, Jessica Alba falan umursayacak durumda olmadıklarından, aslında üvey anneyi pek sevmiyor. Onun casus olduğunu öğrenince biraz saygı duyacak oluyorlar, bu kez de kadının onları korumak için sakladığı yerlerden kaçmaya kalkıyorlar. Böylece, biraz emrivakiyle, yıllar önce kapatılmış olan casus çocuklar programı kendiliğinden yeniden açılmış oluyor.

Unutmadan hatırlatalım, karşılaşılan birtakım yiyecekler ya da çıkarılan gazlar gibi filme renk katan unsurlar, kokusuyla birlikte seyirciye sunuluyor. Ya da sunulmaya çalışılıyor, kokuyu almayı başarabilene...

"Gitarım Ve Silahım" (El Mariachi) ile başlayan sinema kariyerini nedense ucuz aksiyonlara odaklamakta ısrar ediyor gibi görünen Robert Rodriguez'in yeni "Çılgın Çocuklar" projesinin, geçen yılki "Ustura" (Machete) filminin setinde doğduğu belirtiliyor. Yeni anne olan Jessica Alba'nın sette bebeğinin bezini değiştirmekteki başarısı, Rodriguez'i "Bir casus anne neden olmasın?" diye düşünmeye itmiş. Alba'nın hamilelikle başlayıp bebeği kucağında devam eden casusluğu takdire değer, hakkını yememek gerek.

Sinemanın boyutlarını zorlayan filmlerdeki dünyayı kurtarma hevesi de pek anlamlı. Üç boyutu meşhur eden "Avatar" bunun yanında başyapıttı tabii, "Çılgın Çocuklar 4", "çocuk filmi işte" diye bile kurtulması mümkün olmayan bir facia. Çıkan sonuç, çocuklar için de daha iyi filmlerin olduğu ve kokunun merak edilecek yanının henüz olmadığı. [2]

En azından koku ile ancak çocuk seyirciye bir oyun imkanı sunduklarının farkındalar.

Dördüncü boyut adı altında başlayan 'kokulu film' macerasının ilk halkası, gerçek bir başarısızlık.

ORIJİNAL ADI Spy Kids:

All The Time In The World

YÖNETMEN Robert Rodriguez

OYUNCULAR Jessica Alba,

Joel McHale, Rowan Blanchard,

Mason Cook, Jeremy Piven, Alexa Vega,

Daryl Sabara, Danny Trejo

YAPIM 2011 ABD

SÜRE 89 dk.

DAĞITIM Pinema (Film Pop)

Üç boyutu meşhur eden "Avatar" bunun yanında başyapıttı. "Çılgın Çocuklar 4"ün tek elle tutulur vaadi, dördüncü boyutundaki koklama oyunu.

KARADEDELER OLAYI

YÖNETMENLER Erdoğan Bağbakan,

Erkan Bağbakan

YAPIM 2011 Türkiye

SÜRE 78 dk.

DAĞITIM Tigon (PRA Films)

Film, belgesel
kandırmacasının korku
türüne kattığı gerçeklik
hissini tam anlamıyla
yakalayamıyor.

SÖZDE BELGESEL, TEKNİK TERİMİYLE 'MOCKUMENTARY', KURMACA olayları belgeselmiş gibi gösteren, zaman zaman Orson Welles ("F For Fake") ve Woody Allen ("Zelig") gibi önemli sinemacıların da başvurduğu bir tür. Sinemaya kafa yoran isimlere kurmaca-gerçeklik sınırını sorgulamak da dahil olmak üzere pek çok konuda imkan tanıyan sözde belgeseller, "Blair Cadısı" (The Blair Witch Project) ve "Paranormal Activity" gibi korku filmlerinde düşük bütçelerin büyük gişe başarılarına dönüşmesini sağladılar.

Yerli film "Karadedeler Olayı" da türe bu "Blair Cadısı" ve "Paranormal Activity" gibi yaklaşan bir korku filmi.

1989'da bir köyde 7 kişinin ölümüyle sonuçlanan garip olaylar olduğunu öğreniyoruz. Bu olayların başlangıcına ve gelişimine şahit olmamız ise amatör kasetler vesilesiyle oluyor. Kasetleri çeken kişi, köydeki birkaç tuhaf olayı araştırmak için oraya giden bir gazeteci. Köylülerle konuşan ve 'karadedeler'i görenlerin sözlerine inanıp inanmamak arasında

kalan gazeteci de, tuhaf bazı şeyler görüyor. Ardından gazeteci kamerasını köyün cin çocuğuna bırakıp gidiyor. Bu kamerada yedi kişinin öldüğü olay da kaydediliyor.

Erdoğan Bağbakan ile Erkan Bağbakan'ın yönettiği "Karadedeler Olayı", 'aslında 10 bin dolara çekildi, 100 milyon kazandırdı' türü başarılarla anılan "Blair Cadısı" türü filmlerin formülünü aynen alıp Türkiye'de bir köye uyguluyor.

Bu tarz filmlerin, gişede başarılı örneklerinin de başarısı tartışılır. Ancak "Karadedeler Olayı"nın bu uygulamayı dört dörtlük yaptığından söz etmek mümkün değil. Filmin gerilimi ve olayların gizemi yeterince iyi işlenmiyor.

Film, belgesel kandırmacasının korku türüne kattığı gerçeklik hissini ne yazık ki tam anlamıyla yakalayamıyor. [1](#)

78 dakika olması.

"Blair Cadısı"nın reklam kampanyasının aynen alınıp, filmin sitesine olayların gerçek olduğuna dair ısrarlı açıklamalar konulması.

ÇILGIN ÇOCUKLAR 4

GOETHE'NİN İLK AŞKI

KARADEDELER OLAYI

KOVBOYLAR VE UZAYLILAR

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	KEMAL EKİN AYSEL	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	BURÇİN S. YALÇIN
ÇILGIN ÇOCUKLAR 4						★	
GOETHE'NİN İLK AŞKI						★★	
KARADEDELER OLAYI							
KOVBOYLAR VE UZAYLILAR	★★	★★			★★	★★	★★★★
ARABALAR 2		★★				★★	
BABAMIN PENGUENLERİ		★★					
BİR TUTAM CENNET		★★★★					
HAYVAN BAKICISI		★					
HER YERDE AŞK	★★					★★	★★
İLK YENİLMEZ: KAPTAN AMERİKA	★★	★★★★	★		★★	★★	★★
KOLOMBİYALI: İNTİKAM MELEĞİ		★★				★★	
KÖTÜ ÖĞRETMEN	★★	★★					
MAYMUNLAR CEHENNEMİ: BAŞLANGIÇ	★★★★	★★★★★	★★★★			★★★★	★★★★
NEDİMELE		★★		★★★★	★★★★	★★	
PATRONDAN KURTULMA SANATI		★★★★★	★★			★★	★★★★
SAÇ		★★	★★			★★★★	★★
SAKLI RUH		★					
SON DURAK 5	★★	★★★★			★★		
SÜİKAST		★★★★	★★			★★★★★	★★★★
ŞİRİNLER	★★	★★★★			★★★★	★★	★★
UZAYLILARIN ŞAFAĞI		★★★★				★★★★	
VAMPİR CEHENNEMİ		★★★★				★★★★	
YEŞİL FENER		★★			★★★★	★★	★★★★
KADIN İSTERSE		★★★★			★★★★	★★★★	★★
KİMLİKSİZ		★★★★					★★★★

SON SPAGETTİ WESTERN: MANNAJA

Maurizio Merli
MANNAJA

İşin uzmanlarınca spagetti western türünün son örneği olarak kabul edilen 1977 tarihli "Mannaja", karşımıza Zagor'a çok benzeyen bir baltalı kovboy-ödül avcısı getiriyor. Başroldeki Maurizio Merli, hık demiş Franco Nero'nun burnundan düşmüş...

SPAGETTI WESTERN FİMLERİ, ÇAYA ÇORBAYA LİMON GİBİDİR. ÜZERİNİZDE KIRIKLIK, BAYGINLIK VARSA İYİ GELİR, FERAHLIK VERİR.

Efkarlıysanız, efkarınızı dağıtır. Neşeliyseniz neşe, keyifliyseniz keyif katar ve hatta kendinizi karizmatik hissetmenizi sağlar. Kendi adıma bu türü klasik western örnekleri kadar önemserim ve nerede ne zaman rastlarsam seyretmeye çalışırım. İtiraf edeyim ki uzun süredir şöyle dört başı mamur bir spagetti western filmi seyretmemiştim. Geçen hafta sonu DVD'den izlediğim "Mannaja" (A Man Called Blade), her hafta, bilemediniz on beş günde bir mutlaka spagetti western serüveni seyretme konusunda bir kez daha karar almama yol açtı. Bu kategoride uzmanlaşmayı amaçladığımdan değil, sırf neşeme neşe katmak için...

Filmi seyrettikten sonra sevdiğim bloglardan biri olan sinematik-spaghetti'ye baktım; "Bugüne kadar ele alınan kaynakların ışığında spagetti western'lerin sonuncusu olarak kabul edilmektedir" denmiş "Mannaja" hakkında. Blog (Gökhan Gelgeç), "Mannaja"ya son film derken, türün jübile filmi olarak da Franco Nero'lu "Keoma"yı gösteriyor. Onu çok uzun yıllar önce seyretmiştim, bu bilgi ışığında bu aralar tekrar seyretmekte yarar var.

"Mannaja"ya gelirse; 1977 tarihli bir Sergio Martino filmi... Başrolde Franco Nero'ya benzerliğiyle dikkat çeken ve gördüğüm kadarıyla Nero kadar iyi bir oyuncu olan Maurizio Merli var. 1940 doğumlu İtalyan oyuncu, 35 filmde rol aldıktan sonra 1989'da ölmüş. Ondan iki yaş büyük olan yönetmen Sergio Martino'ysa halen hayatta.

Mannaja, akla hemen Zagor'u getirecek ölçüde tam bir 'Baltalı İlah'... Tabanca ve tüfeği de eline alıp kurşun sıkmakla birlikte işini genellikle baltayla görüyor. Baltasını da genellikle uzaktan fırlatıyor. Zagor'un gibi tek bir baltası yok, birini kaybederse hemen

diğerini, hatta birkaç tane birden yapıyor, yedekli çalışıyor. Yeri geldiğinde 28 kişiye karşı tek başına dövüşüyor. Meşgalesi, ödül avcılığı.

Olaylar sisli, yağmurlu, bol çamurlu Suttonville kasabasında geçiyor. Pis bir kasaba olan Suttonville'in, hemen yakınında, Mannaja küçük bir çocukken babasının ölümüne neden olan McGowan'ın işlettiği gümüş madeni var. Artık tekerlekli sandalyede yaşamak zorunda olan McGowan, kasabanın tek hakimi konumundadır ve madendeki işçilere köle muamelesi yapmaktadır. Ayrıca kasabaya şov truplarının, kankancı kadınların falan gelmesine de kesinlikle karşıdır. "Kara Köpekler Havlarken"dekileri çağrıştıran kara köpekli kahyası madencilere ve ahaliye kan kusturmaktadır.

Orduya gümüş satan McGowan'ın işleri son zamanlarda ters gitmektedir, çünkü bir çete gümüş nakleden konvoyları soymaktadır. McGowan, filmin açılışında kolunun yarısını kestiği Craven adındaki bir kaçağı kasabaya getirip ödül almak isteyen ama sonra parayı kumarda kazanınca adamı serbest bırakan Mannaja'yı 100 bin dolara kiralar. Kahramanımız, soygunların ardında McGowan'ın kahyasının olduğunu anlar. Kahya, McGowan'ın güzel kızını kaçıtır. Mannaja, kızı kurtarmak isterken yakalanır ve korkunç bir düzeneğe ölüme terk edilir. Önce güneşin altında çenesine kadar toprağa gömülür (bunda bir şey yok, benzerlerini çok gördük). Sonra çenesinin altına sivri bir kazık yerleştirilir ki kafasını yere doğru eğip güneşten korunmasın... Bu kadarıyla da yetinilmez, göz kapakları tersine doğru çevrilerek dikilir, açıkta kalan gözleri tamamen güneşe dönük vaziyette

çölde ölüme terk edilir. İşte bu sırada, filmin başında hayatını bağışladığı adam, yani Craven gelir ve kahramanımızı kurtarır, mağarasına götürerek tedavi eder.

Filmin bu bölümleri tam Cüneyt Arkın'lık... Mannaja, uzun süre çıplak gözle güneşe bakmaktan ötürü kör olmuştur. Mağaradaki rehabilitasyon sürecinde son büyük kapışmaya hazırlanırken, mesela el yordamıyla bol bol taş sivrilip balta yaparken, tipik Cüneyt Arkın davranışları

sergiler.

Söylemeyi unuttum, "Mannaja"da ihanetten, adam satmaktan bol bir şey yok. Örneğin, kahyanın McGowan'ın kızını kaçırmaması, tam bir tezgahdır. Kız, her haliyle namussuz olan bu adamı gerçekten sevmekte, babasının servetine sevgilisinin konmasını istemektedir. Babasını bile satar yani. Öte yandan Mannaja'yı kurtaran mağara adamı Craven de öyledir, çeteyi mağaraya kadar getirir ama Mannaja hepsini temizler.

Filmden iki alıntı yapmadan geçmeyeyim... Mannaja konuşuyor: "Kıyamet günü geldiğinde, sen orada olmadan, ben orada olmayacağım McGowan".

Ve "Biliyor musun Craven, kör olunca yepyeni bir dünyaya giriyorsun, daha önce hiç görmediğin şeyleri görmeye başlıyorsun".

Son olarak "Mannaja"nın balad tarzı müzik-şarkı çalışmasının da başlı başına ve tekrar tekrar dinlenecek kadar güzel olduğunu belirtiyim ki hâlâ kulaklarımda yankılanmakta o karizmatik ses.

Haftaya görüşmek üzere. Sinema salonunu en son siz terk edin!

İÇERDEKİLER

Amerikan bağımsızlarının zirvesine tutunan Jim Jarmusch'un üçüncü uzun metrajlı filmi "İçerdekiler" (Down By Law), üç kahramanını gerçeklikten koparmadan bir 'masal' dünyasına sokarken, onların varoluşları üzerine sağlam bir fikir jimnastiğine de soyunur.

JIM JARMUSCH'UN ÜÇÜNCÜ UZUN METRAJLI DURAĞI "İÇERDEKİLER", JARMUSCH TEMALARININ EN AÇIK BİÇİMİYLE KENDİNİ GÖSTERDİĞİ film olarak belleğimize kazınır. "Cennetten De Garip"te olduğu gibi üç kişilik bir 'yarı yol' hikayesine soyunur sinemacı burada.

New Orleans sokaklarından belgesele varan görüntüler eşliğinde hikayeye geçiş yapan film, siyah beyaz olmanın getirdiği avantajı da iyi kullanır bu sahnelerde. Kentin tüm 'düşmüşlüğü'nü gözler önüne seren ve önümüze konacak 'kaybedenler kulübü'nün ipuçlarını veren bu görüntüler, filmin Robby Müller imzalı sinematografik zenginliğine şapka çıkaracağımızı da imler bir yandan.

New Orleans'lı bir pezevenk olan Jack ile sevgilisinin sokağa attığı boşvermiş DJ Zack'tir kahramanlarımız. Aynı gece içinde ayrı ayrı kumpasa düşürülüp, 'suçsuz' oldukları hâlde hapisanenin yolunu tutarlar... Dört kısa filmin bir araya gelişle vücut bulmuş izlenimi veren "İçerdekiler"in ilk bölümünde yaşanır tüm bunlar.

Büyük resmin ikinci küçük halkası hapisane bölümü oluşturur. Aynı hücreye tıkan ve birbirlerinden öldüresiye nefret eden iki 'kurban', yanlarına verilen üçüncü mahkumla yeni bir serüven yaşayacaklarının farkında değildir. Doğru dürüst İngilizce konuşamayan Roberto adlı bu İtalyan, diğerlerinin ketumluğuna karşın alabildiğine lafazan bir tiptir. İki 'düşman' arasında bir tür denge unsuru olur Roberto ve bir kaçış yolu bulduğu konusunda onları ikna eder... Filmin bu bölümü, Jim Jarmusch'un kapalı alanda geyik yaratma potansiyelini de gözler önüne serer, özellikle Roberto karakterinin üzerinden giderek.

Üçüncü bölüm, üç kafadarın hapisaneden kaçarak Louisiana batakliklarında geçirdikleri dönemi anlatır bizlere. Burada karşımıza çıkan karakter özellikleri ise daha çok 'liderlik' boyutuyla anlam kazanır. Jack ve Zack'in minik grubun liderliğini üstlenme çabalarına karşın, Roberto'nun naif yaklaşımlarının onları bir yerlere sürüklediğini görürüz. 'Çıkışsızlık' duvarına çarpan üçlü, hayatlarında olduğu gibi tam bir 'kısır döngü'nün içinde bulurlar kendilerini. Bataklıkta dönenip dururlar. Bu sahnelerde Robby Müller'in enfes siyah beyaz kadrallarının etkisi zirveye taşınır, özellikle de kahramanların kayıpta yaşadıklarıyla.

Öykünün final bölümünde mucizevi bir olay gerçekleşir. Bir İtalyan kadının işlettiği bomboş bir lokantaya düşer yolları. Roberto'nun kadına aşık olup orada kalmaya karar vermesiyle ironik bir boyut kazanan hikaye, diğer ikisinin lokantadan ayrılıp gitmesiyle de nihayete erer. Tümünden yollarını koparan Jack ve Zack, hikaye boyunca sergiledikleri tezatlığı ete kemiğe büründürürler o noktada. Roberto'nun 'katalizör' etkisinin yanlarında olmamasıysa kopuşlarını daha da sağlamlaştırır. Neredeyse 'gerçeküstü' bir serüven yaşayan üç adamın, ayaklarının altındaki kaygan zemini uzun bir süre paylaştıktan sonra kendi dünyalarına doğru yönelmeleri, hayatta kurulan ilişkinin çevresel koşullarla kimlik kazandığını, 'iletişimsizlik' ve 'yabancılaşma'nın kişilik özelliklerinden bağımsız bir şekilde de anlaşılabileceğini, insanoğlunun özüne yapılan yolculuğun saflığını belgeler adeta.

Tom Waits, John Lurie ve Roberto Benigni'nin bedenlerinde hayat bulan üç kahramanını "Alice Harikalar Diyarında" benzeri bir serüvenin içine atan ama onları

içinde bulundukları masal dünyasında 'gerçeklik'ten koparmamaya özen gösteren Jarmusch, her bir karakterin 'muratlarına ermesine' vesile olur nihayetinde. 'Varolma' nedenleri üzerine pek de düşünme fırsatı bulamayan üç adama bir tür 'varoluş standardı' verir. Onlara hayatta kapladıkları alanın manasını çözme fırsatı tanıy yönetmen, bolca zaman da tanıyarak.

Kelimelere ekstra anlamlar yüklemeyi seven sinemacı, "İçerdekiler"de bu özelliğini İngilizceyi iyi konuşamayan bir İtalyan aracılığıyla vurgulamayı dener. Kelimelerin kifayetsiz kalmasına göz yumar. Vücut dilinin egemenliğine göz kırpar. Gerçekle gerçeküstü arasına sıkışan serüvenin evrensel bir dille anlaşılmasını sağlamaya çalışır. Bu arzusunu destekleyen kusursuz bir plan yapmayı da ihmal etmez; her adımı hesaplanmış, iletişimin tek bir santralden sağlandığı...

Hayata tutunmak, ondan gerçek anlamda bir şeyler beklemek ya da ona elinizde olan bir 'akış' sağlamak için zorlu evrelerden geçmek gerektiğinin de altını çizer "İçerdekiler". Kahramanlarının önüne her aşamada başka bir mania koyarak onları tökezletir ama yıkılmalarına izin vermez ve bir sonraki aşamaya geçirir. Onlara birer 'oyuncak asker' muamelesi yapar. Konumlarını değiştirerek sınırlarını, dayanma sınırlarını ve insan olma azimlerini. Umutlarının tümünden tükenme emareleri gösterdiği anlarda yeni bir kapı açar. Zorluk derecesi yükselen yeni bir 'level'a geçirir onları, hatta finalde bile 'bitmemişlik' ya da 'kurtulamamışlık' duygusunu içlerine düşürür. Doğru ya, Jim Jarmusch böyledir zaten. Hikayelerini ucu açık bitirmeyi sever. Seyircinin hayal gücüne bırakmak ister bazı şeyleri... [1]

KOZA'SINA SIĞMAYAN FESTİVALDEN 11 FİLM

Bu yıl 18'inci düzenlenen Adana Altın Koza Film Festivali'nde sezonun önemli yapıtları boy gösteriyor. Bize de festivalin yerli ve yabancı filmleri arasından yarışma ya da yarışma dışı ayrımı yapmadan öne çıkan ilk 11'i seçmek kalıyor.

İLK KEZ 1969'DA START ALAN, BAZEN EKONOMİK SORUNLAR BAZEN DE DOĞAL FELAKETLER SEBEBİYLE ARA VERİLMİŞ OLSA DA BİR SÜREDİR

aksamadan devam eden, Türkiye'nin en önemli film festivallerinden Adana Altın Koza, bu sene 18'inci kez sinemaseverlerle buluşuyor. Diğer yıllardan farklı olarak, bu sene programa alınan yepyeni ve önemli Türk filmleriyle göz kamaştıran Altın Koza, Antalya Altın Portakal'a bile parmak ısırtacak sürpriz yapıtlarla dolu. Nuri Bilge Ceylan, Özcan Alper, Onur Ünlü gibi yönetmenlerin merakla beklenen son filmleri prömiyerlerini Adana'da gerçekleştirecek. Kısacası, 17-25 Eylül'de sinemanın kalbi Adana'da atacak. Festivalin yabancı film menüsü de hayli zengin. Eleme yapmak hayli zor gelse de Arka Pencere olarak kaçırılmaması gereken 11 film belirledik.

1 BİR ZAMANLAR ANADOLU'DA (2011)

Sinemamızın medarı iftihar Nuri Bilge Ceylan'ın büyük bir heyecanla beklenen son filmi ilk kez Adana'da görücüye çıkıyor. Cannes'da Altın Palmiye'ye aday olup, Dardenne Kardeşler'in filmiyle birlikte Jüri Büyük Ödülü'nü paylaşarak dünya sinemasının gündemine oturan yapıt, hem oyuncu kadrosu hem de konusu itibarıyla Nuri Bilge Ceylan'ın en farklı çalışması olarak görülmeyi hak ediyor. Taner Birsel, Fırat Tanış gibi isimlerin yanına Yılmaz Erdoğan'ı ekleyerek seyircisini şaşırtan Ceylan, bir komiser, bir savcı ve bir doktorun 12 saate yayılan gerilimli hikayesini perdeye yansıtıyor. Minimal sinemanın gerilim türüyle buluşmasının nasıl bir sonuç verdiğini görmek açısından olsun, Ceylan'ın iki buçuk saat süresince öyküyü nasıl işlediğini görmek için olsun, her bakımdan heyecan verici bir deneyim.

2 GELECEK UZUN SÜRER (2011)

En az Nuri Bilge Ceylan kadar merak uyandıran bir başka yönetmen de, ilk filmi "Sonbahar"la sinemaseverleri yüreğinden vuran Özcan Alper... Epeydir üzerinde çalıştığı yeni yapıtı "Gelecek Uzun Sürer" de tıpkı "Bir Zamanlar Anadolu'da" gibi galasını Altın Koza'da gerçekleştiriyor. Vizyona 11 Kasım'da gireceğini düşünürsek, Adana'da filmi izleyecek olan mutlu azınlığı kıskanmamak elde değil. İstanbul'da bir üniversitede müzik araştırmaları yapan Sumru'nun, ağıt derlemeleriyle ilgili tezi için güneydoğuya gidişini, Diyarbakır sokaklarında karşısına çıkan insanlar aracılığıyla ülke gerçekleriyle yüzleşmesini konu alan film, yarışmalı bölümün en iddialı adaylarından. Gaye Gürsel'in başrolü üstlendiği "Gelecek Uzun Sürer", yeni bir "Sonbahar" beklentileriyle boşa çıkarmayacak gibi.

3 CELAL TAN VE AİLESİNİN AŞIRI ACIKLI HİKAYESİ (2011)
İlk sinema filmi "Polis"le herkesi ters köşeye yatırıp 'bu yönetimde farklı bir şeyler var' dedirten, "Güneşin Oğlu", "Beş Şehir" gibi ayrıksı ve şaşırtıcı filmleriyle tarzını iyice ortaya koyan, televizyona yaptığı son işi "Leyla ile Mecnun" adlı diziyle absürtlüğü zekice bir senaryoya yedirip fenomene dönüştüren Onur Ünlü, yepyeni filmiyle Altın Koza için yarışıyor. Kara komedi tarzındaki yapım, 65 yaşlarındaki emekli bir anayasa profesörünün işlediği bir suç sonrasında bütün ailesinin savrulmasını hikaye ediyor. Selçuk Yöntem'in başrolü üstlenerek Celal Tan'ı canlandırdığı filmde Bülent Emin Yarar, Ezgi Mola ve Türkü Turan da kadroyu tamamlayan isimler. Adıyla bile insanı şaşırtan, festivalin en çekici seyirliklerinden biri olmaya aday, güçlü bir film.

4 PARIS'TE GECE YARISI (MIDNIGHT IN PARIS, 2011)
Woody Allen'in, Cannes'ın açılışını yapan son filmi "Paris'te Gece Yarısı", Türkiye prömiyerini Adana'da gerçekleştiriyor. Yönetmenin en başarılı işlerinden biri olarak selamlanan ve hem eleştirmenlerden hem de seyirciden tam not alan "Paris'te Gece Yarısı", romantik komedi kulvarında ilerliyor. Nişanlısı ve onun ailesiyle Paris'e gelen genç bir Amerikalı'nın, her gece yarısı tuhaf bir şekilde 1920'lerin Paris'ine yolculuk yapmasını, dahası Salvador Dalí, Pablo Picasso, Luis Buñuel, Ernest Hemingway gibi isimlerle karşılaşmasını anlatan film, oyuncu kadrosuyla da çekici. Owen Wilson başta olmak üzere Kathy Bates, Rachel McAdams, Carla Bruni, Marion Cotillard, Adrien Brody gibi oyuncular, Woody Allen'in bu enfes filmine büyük değer katıyorlar.

5 SARAYIN SESSİZLİĞİ (SAMT EL QUSUR, 1994)
Festivali 'uluslararası' boyuta taşıyan yabancı filmler bölümünde, özenle seçilmiş yapıtlar gösteriliyor. 'Ebedi İsyanlılar' başlığını taşıyan bölüm ise, Arap Baharı'nın etkisini halen sürdürdüğü dönemde ayrı bir öneme sahip. FIPRESCI ile Altın Koza Festivali'nin işbirliğiyle hazırlanan bölüm, Arap sinemasına odaklanıyor. Hepsi de görülmeyi hak eden filmler arasından bizim seçtiğimiz yapıt ise, Tunuslu kadın yönetmen Moufida Tlatli'nin ünlü eseri "Sarayın Sessizliği" ... Vaktiyle İstanbul Film Festivali'nde Altın Lale'yi de kucaklayan bu enfes yapıt, Fransa kolonisi Tunus'ta, sarayda bir hizmetçinin kızı olarak büyüyen Alia'nın dramına odaklanıyor. Bu film aynı zamanda, Arap dünyasında tamamı bir kadın tarafından yönetilmiş ilk uzun metraj yapım.

6

7

8

6 ÜSTÜMÜZDE GÖK KUBBE (ÜBER UNS DAS ALL, 2011)

Kısa filmler ve TV çalışmalarıyla pişen 35 yaşındaki Alman yönetmen Jan Schomburg'un beğeniyle karşılanan ilk uzun metrajı da festivalde. Almanya'da yılın en iyi filmleri arasında yer alan "Üstümüzde Gök Kubbe", sevdiği, tanıdığını sandığı, güvendiği adamın aslında başka biri olduğunu öğrenen Martha'nın gerilim yüklü öyküsünü anlatıyor. İlk andan itibaren seyircisini ters köşeye yatıran film, genellikle Hollywood yapımlarında rastladığımız bir öyküyü Almanya'ya taşıyor. Hayatta en yakın gördüğümüz kişilerin dahi akla hayale gelmeyecek yalanlarla yaşamımızı her an alt üst edebileceğini gösteren film, Berlinale'de Europa Cinemas Label ödülü kazandı. Sandra Hüller ve Georg Friedrich'in başrolde olduğu yapım, yeni Alman sinemasının örneklerinden.

7 ARABA EV (PARKED, 2010)

Tıpkı "Üstümüzde Gök Kubbe" gibi bir başka 'ilk film' de İrlanda'dan geliyor. Önce kurguculukla, sonra da belgesel yönetmenliğiyle iştigal eden Darragh Byrne, bu ilk filminde dostluk, umut ve azim temalarına odaklanıyor. Anlatılansa, kalacak yeri olmadığı için arabasında yaşayan Fred'in hiç ummadık bir anda karşısına çıkan birinin yardımları sayesinde 'ev'inin yolunu bulma çabaları. Sokakta yaşayan insanların dünyasına da odaklanan, İrlanda'dan farklı bir kesit sunan "Araba Ev", Brüksel, Galway, Dallas, Paris ve Boston Film Festivalleri'nde ödüller almış, dramatik yönü kuvvetli bir çalışma. Hollywood filmlerinden aşına olduğumuz Colm Meaney ise bu 'ilk film'de başrol üstlenerek, hem ülkesine vefasını gösteriyor hem de genç bir yönetmene arka çıkıyor.

8 CEP TELEFONU OLMAYAN ADAM (ISH LELO SELOLARI, 2010)

Yine bir ilk film, bu defa Filistin'den... Belçika-İsrail-Fransa-Filistin ortak yapımı film, komediyle dramı harmanlarken ortaya seyri çok keyifli bir yapıt çıkmış. Hikaye, İsrail sınırları içerisinde kalan bir Filistin köyünde geçiyor. Çevresinde fazla miktarda kadın olmasından dolayı cep telefonu elinden düşmeyen bir gençle tanıştırıyor film bizi... Ancak ortada büyük bir problem var; o da babası... Öyle ki, baz istasyonlarına savaş açacak kadar cep telefonu denen aletten nefret eden bir adam babası... Bir yandan baba-oğulun ilişkisine odaklanırken, öte yandan bölgenin sosyo-politik koşullarını öyküsüne yediren "Cep Telefonu Olmayan Adam", klişe tabirle 'güldürürken düşündüren' bir yapım. Sameh Zoabi'nin yönettiği filmde Bassem Loulou başrolde.

9

10

11

9 HAYKIRAN ADAM

(UN HOMME QUI CRIE, 2010)

50 yaşındaki Çadlı yönetmen
Mahamat-Saleh Haroun'un,

kolonyalist yapının altında ezilen ve kabile toplumunun iç savaşlarına kurban giden iki kuşağın öyküsünü anlattığı, 2010 Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye'ye aday olup, Jüri Ödülü kazanan filmi "Haykiran Adam", festivaldeki yabancı filmler arasında hemen öne çıkıyor. Öykü günümüzde, Çad'da geçiyor. Eski yüzme şampiyonu olan 60 yaşlarındaki Adem'i, N'Djamena Hotel'de havuz görevlisi olarak görüyoruz. Bir süre sonra otel el değiştirince, işini de devretmek zorunda kalıyor Adem... Öte yandan ülkedeki çatışmalar, isyancıların hükümete karşı başkaldırısı da hikayede önemli bir yer tutuyor. Birkaç ay önce ABD sinemalarında gösterime giren, güçlü bir politik dram. Kaçırılmamalı.

10 HUDUTLARIN KANUNU

(1966)

Lütfi Ö. Akad'ın, senaryosunu
Yılmaz Güney'le beraber

yazdıkları, Türk sinema tarihinin en önemli yapıtları arasında yer alan bir klasik, Fatih Akın'ın girişimiyle restore edilmmişti. Film, 'sıfırlanmış haliyle' bu yılki Cannes'dan sonra şimdi de Altın Koza'da seyirciyle buluşuyor. Yapıtın, Yılmaz Güney'in memleketi Adana'da gösterilmesi de ayrı bir anlam taşıyor. Antalya'da En İyi 3. Film seçilen, Güney'e de Altın Portakal kazandıran film, sınır boylarında kaçakçılık yapan Hıdır'ın dramına odaklanıyor. Toplumsal gerçekçiliği kitle sinemasına yedirmeyi bilen Güney ve Akad'ın şahane işbirliğini yıllar sonra yeniden izleyip değerlendirmek, şüphesiz sinemaseverler için bulunmaz bir nimet. Filmin müzikleri Nida Tüfekçi'ye ait.

11 12 KIZGIN LÜBNANLI

(THE ANGRY LEBANESE: THE DOCUMENTARY, 2009)

Festivalin zengin

menüsünde ödüllü belgeseller de önemli bir yer tutuyor. Zeina Daccache imzalı bu belgesel, Lübnan'ın kötü şöhretli Rournieh hapishanesinde mahkûmlarla bir oyun sahnelenmesini konu alıyor. Yani akla hemen "Bayrampaşa: Ben Fazla Kalmayacağım" adlı film gelebilir ancak bu daha ciddi bir belgesel... 15 ay boyunca, çoğu okur-yazar olmayan 45 erkek tutuklunun ünlü tiyatro oyunu "12 Kızgın Adam"ı uyarlama çabasını anlatıyor film. Mahkûmlar eseri "12 Kızgın Lübnan"ıya çevirirken, oyun terapisinin faydaları ve toplum tarafından dışlanmış bireyler üzerindeki olumlu etkileri de ortaya çıkıyor. Altın Koza'da ayrıca diğer belgeselleri de görmek gerektiğini hatırlatalım.

AÇIK ÇEK

ORJİNAL ADI Hall Pass

YÖNETMEN Peter & Bobby Farrelly

OYUNCULAR Owen Wilson, Jason Sudeikis,

Jenna Fischer, Christina Applegate,

Richard Jenkins

YAPIM/SÜRE 2011 ABD, 101 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.85:1, 5.1 DD İng. ve 2.0 DD Tr.

ŞİRKET Tiglon (Warner)

Farrelly
Kardeşlerin
mizahının
geleceği nokta
bu olmamalıydı...

BAZEN BAZI İDDİALİ GİBİ GÖRÜNEN GİŞE
FİLMLERİ ÜLKEMİZ SALONLARINA
gelmeyp direkt DVD'ye çıktığında daha
izlemeden bir fikir sahibi

olabiliyorsunuz... 'Vizyona sürülmediyse kesin
seyirciyi kaçıran ya da çok da ilgi duymayacağı bir
şey var bu filmde' diye düşünüyorsunuz... Genelde
de bu yargınız doğru çıkar...

"Salak ile Avanak" (Dumb and Dumber) ve
"Raptiye" (Kingpin) gibi cesur komedilerle
başladıkları kariyerlerinin tepe noktasını oluşturan
"There's Something About Mary" (Ah Mary Vah
Mary) 1998'de karşımıza çıktığında filmin utanmaz
ve sınırsız mizahı hepimizi çok eğlendirmişti.
Üstelik bu film katıksız bir komedi filmi olmasının
yanısıra Hollywood'un romantik komedi türüne
eleştirel bir yaklaşım da sunuyordu. Ama Farrelly
kardeşlerin sonraki işleri bazen güzel fikirlerden
yola çıkıyor olsa da parlaklıklarını kaybettiler...
Bunda belki biraz da onların peşisıra gelen ve
Farrelly kardeşlerin 'utanmaz' mizahını bir
kademe daha arttıran Judd Apatow ekolünün çıkışı

da etkili olmuştur... Nitekim kardeşlerin 2011 yapımı
bu son filmi Owen Wilson gibi bir komik ikonu içinde
barındırsa da ve parlak bir fikirden yola çıkıyor olsa da
80'lerin doğrudan video için üretilmiş komedilerini
andırıyor...

Evliliklerinden sıkılmış, eski flört ve özgür seks
heyecanlarını özlemiş olan iki arkadaş bu özlemlerini
artık gizleyemez hale geldiklerinde bu durumdan
'illalah' diyen eşleri onlara bir haftalık 'izin' veriyor...
Bizim iki beceriksiz çapkın bir hafta boyunca başka
kadınlarla takılabilme özgürlüğüne kavuşuyorlar ama
hiçbir şey planladıkları gibi de gitmiyor... Sonrası
tahmin ettiğiniz gibi ilerleyip bildiğiniz evliliğin
kutsanışıyla bağlanıyor...

Filmin en büyük cesareti de Owen Wilson'ın
yüzünün yanında koca bir afro-amerikalı penisini
göstermek! [2]

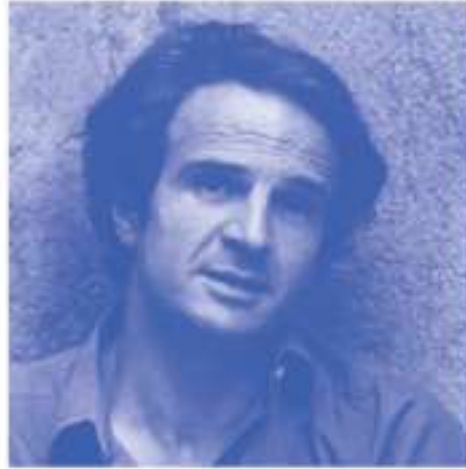
Başarılı sit-com "The Office"nin Amerikan versiyonundan
tanıdığımız Jenna Fischer yine çok sevimli...

Film finale doğru giderek inandırıcılığını kaybettiği gibi rayından
da çıkıyor...

"Film çekmek insanın farklı yaşlarda kendi fotoğrafını çekmesi gibi bir şey. Hepsi farklı görünür, ama aslında hepsi aynıdır."

Wong Kar-Wai

altıyazı
AYLIK SINEMA DERGİSİ

Sinema üzerine düşünen dergi
Her ay bayilerde

KADIN İSTERSE

ORJİNAL ADI Potiche

YÖNETMEN François Ozon

OYUNCULAR Catherine Deneuve,

Gérard Depardieu, Fabrice Luchini,

Karin Viard, Judith Godrèche

YAPIM/SÜRE 2010 Fransa, 99 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.78:1, 5.1 DD Fransızca (T.A.)

ŞİRKET Kanal D Home Video (Mars)

François Ozon'dan
birçok unsuru
bir potada eriten
'renkli' bir
bileşim.

FRANÇOIS OZON SINEMASINDAN 'BIKMAK' MÜMKÜN DEĞİL GALİBA. HER FİLMİNDE belli bir 'yapı'nın etrafında gezinen, biçem olarak da bunu destekleyen benzer hamleler yapan yönetmen, 'kitsch'le olan bağıını da hiç koparmadan yoluna devam ediyor ve biz sinemaseverleri tavlamaı başarıyor her defasında.

"Kadın İsterse", Ozon'un birçok unsuru bir potada eritmesiyle ortaya çıkan 'renkli' bir bileşim. Uyarlandığı tiyatro oyununun etkisiyle vodvil özellikleri taşıyan, bunun yanında 'kadının gücü' meselesine kafayı yoran, 'ölümsüz aşk' motifini keyifli bir platforma oturtan, sınıfsal çatışmaya ilgisini yönelten, kapitalle işçinin mücadelesine ayrı bir parantez açan, politik kirlenmeyi unutmayan ve tüm bunları bir burjuva kadınının "Yapabilirim!" inancıyla ortak bir paydaya çeken yapım, her biri başlı başına film konusu olabilecek temaları eksiksiz bir şekilde harmanlıyor.

Ozon'un 'kitsch'le ilişkisiyse "Kadın İsterse"nin biçemindeki 'tutkal' vazifesi görüyor. Karmaşanın

içinde kaybolabilecek hikaye katmanları, bu tutkalın yardımıyla bir arada kalıyor. Kostümlerden makyaja, mekan seçiminden sahne tasarımına kadar her şeyi 'kitsch'in emrine veren yönetmen, bazı sahnelerde teslimiyeti iyice abartıyor ve sınır kapılarını ardına kadar açıyor. Catherine Deneuve ve Gérard Depardieu'nün dans sahnesi ise, bu durumun zirve yaptığı anları getiriyor beraberinde.

Filmin 'kadın özgürlüğü' üzerine dile getirdiği tumturaklı cümleler, onca kalabalığın içinde hâlâ duyulabiliyorsa, bunda Ozon'un ayağını sürümeyen anlatımının olduğu kadar, canlandırdığı 'potiche' (zengin kocanın 'ev hanımı' karısı) rolüne 'eğlenerek' tutunan Catherine Deneuve'un de etkisi büyük kuşkusuz. Deneuve, yıllardır biriktirdiklerini son derece 'rahat' bir kompozisyon çalışmasıyla önümüze koyuyor buradaki performansıyla. [A](#)

Filmin renklerle ifade ettikleri, hikayenin tonunu belirliyor, temponun düşmesini engelliyor.

Hikayenin 'eğlence' boyutu, zaman zaman işi alabildiğine 'dağınık' bir yapıya teslim ediyor.

"SİNEMACILIK VE FİLMCİLİK YARARINA BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"

sadibey.com

KİMLİKSİZ

ORJİNAL ADI Unknown

YÖNETMEN Jaume Collet-Serra

OYUNCULAR Liam Neeson, Diane Kruger,

January Jones, Aidan Quinn

YAPIM/SÜRE 2011 İngiltere – Almanya –

Fransa – Kanada – Japonya – ABD, 108 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD İng. ve 2.0 DD Tr.

ŞİRKET Tiglon (Warner)

Bourne serisiyle
Hitchcock gerilimlerini
harmanlayan,
nefessiz bırakan
bir aksiyon.

SOĞUK SAVAŞ YILLARINDA ROMANLARDA VE FİLMLERDE KARŞIMIZA ÇIKAN CASUSLUK öykülerinin tadını bilen bilir. Kimin kim olduğunu son ana kadar çözemediğimiz hikayeler belki mazide kaldı ama benzer entrikalar farklı sahalarda sürüyor. İnsanlık tarihini değiştirecek buluşlara imza atan bilim adamları etrafında dönen dolaplar, şarklı 'teröristler', Soğuk Savaş döneminden kalma emekli casuslar, internet korsanları bugünün benzer hikayelerine malzeme oluyorlar. Merak uyandırıcı bir puzzle'ı andıran öyküsüyle "Kimliksiz" de aynı rotayı takip ediyor. Karısıyla beraber Berlin'e bir bilim konferansı için gelen Dr. Martin Harris'in trafik kazası geçirdikten sonra başına gelenleri izliyoruz. Komadan çıktıktan sonra karısı başta olmak üzere kimsenin kendisini tanımaması, aynı isimde bir adamın onun yerine geçmiş olması yeterince sinirleri geriyor ve filmin sonuna kadar ne olduğunu anlamaya çalışıyoruz. Dr. Harris kaza geçirdiği taksinin kadın şoförünü bularak onunla beraber gerçeğin peşine düşüyor... Baş döndürücü

arabalı takip sahneleri kafa karıştırıcı olay örgüsü içinde seyirciye nefes aldırırken, yardımcı oyuncuların ustalığı da göz kamaştırıyor. Eski Stasi mensubu Bruno Ganz, gözüktüğü her sahneye damgasını vuruyor. Taksi şoföründe Diane Kruger; kötü adam yaftası üzerine iyice yapışan Frank Langella ve "Mad Men" dizisiyle tanınan January Jones gayet iyiler. Filmin tek eksi puanı, en olmadık kişiye, başroldeki Liam Neeson'a gidiyor. Usta aktör, geçkince bir Jason Bourne yaratma fikrine pek ısınmamış olacak ki, rolüne fazla asılmıyor.

Alfred Hitchcock'un pek sevdiği 'masumiyetini kanıtlamaya çalışan çaresiz adam' formülünü başarıyla modernize eden "Kimliksiz", "Mumya Evi" (House of Wax), "Evdeki Düşman" (Orphan) filmleriyle korku ve gerilimin altından ustaca kalkan İspanyol yönetmen Jaume Collet-Serra'nın imzasını taşıyor.

Filmin aralarına serpiştirilen, Berlin'deki Türkler'in Türkçe diyalogları tam bir sürpriz.

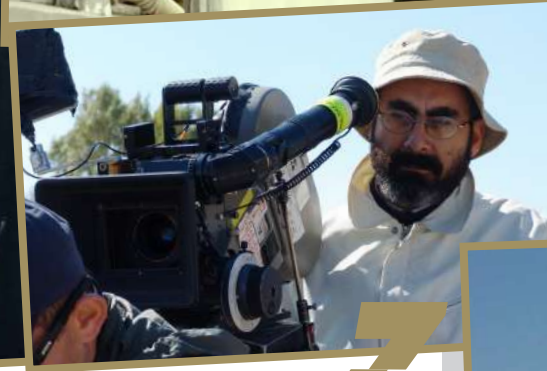
Örgütün kazadan sonra neden Dr. Harris'i alıp ona gerçekleri anlatmadığı bir muamma.

www.sinemamuzik.com

'bir tıkla gerçek habere ulaş'

© 2008 Sinema Müzik. All rights reserved.

1 - Altın Portakal'da "Geç Gelen Ödüller"

Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde 1979 ve 1980'de verilemeyen ödülleri kazananlar belli oldu. 1979'da 'en iyi film' ödülünü Yavuz Özkan'ın "Demiryol"uyla Ömer Kavur'un "Yusuf İle Kenan"ı paylaşıırken, 1980'de Zeki Ökten'in "Sürü"sü tek başına ipi önde göğüsledi.

2 - İstanbul Bienali'nde "Duble Davut"

Sanatçı Serkan Özkaya'nın 2005 yılında 9. İstanbul Bienali'nde sergilenmek üzere yaptığı ve Şişhane Meydanı'ndaki kaidesi üstüne yerleştirilirken yıkılan "Davut (Mikelanj'dan Esinle)" heykelinin yeni versiyonu Türkiye'den ABD'ye taşınıyor. Proje kapsamında ayrıca "Duble Davut" adlı bir film ve kitap da hazırlanıyor.

3 - Altın Koza'da Derviş Zaim

17-25 Eylül tarihleri arasında düzenlenecek 18. Altın Koza Film Festivali kapsamında son dönemin en özgün yönetmenlerinden Derviş Zaim'in sineması mercek altına alınıyor. Yönetmenin bütün filmlerinin gösterileceği bölüm, festivalde bir söyleşi ve kitapla da desteklenecek.

4 - The Woman In Black

"Harry Potter" serisinin nihayete ermesinin ardından ne yapacağı merakla beklenen Daniel Radcliffe, James Watkins'in yönettiği bir edebiyat uyarlamasıyla karşımıza çıkacak. 'Hayaletli' bir hikayenin içinde göreceğimiz genç aktör, bu giysisi de üzerine uydurabilecek mi, göreceğiz!

5 - Altın Portakal'da "Tehlikeli İlişkiler"

Altın Portakal'ın ilginç bölümlerinden biri "Tehlikeli İlişkiler". Kadın-erkek ilişkilerini ameliyat masasına yatıran altı filmlik seçkide, Miranda July'in "The Future" ve Andrei Zvyagintsev'in "Elena"sı gibi merakla beklenen filmler de izlenebilecek.

ROCK FM 94.5

SİNEMA VE SOUNDTRACK DÜNYASINA KEYİFLİ BİR YOLCULUK
BİLGEHAN ARAS'LA 7. CADDE HER ÇARŞAMBA 22.00'DE...

“ Pek çok yönüyle 'Sabotör' (Saboteur); '39 Basamak' (The 39 Steps),
'Yabancı Muhabir' (Foreign Correspondent) ve 'Gizli Teşkilat' (North By Northwest)
türünden filmlere girer. ”

Alfred Hitchcock